

# На мутних хвилях

Степан Чарнецький

Колись село тебе пестило,  
Сад легким сумом засипляв,  
Понад колискою твоєю  
Шопена дух не раз витав.

І брав тебе малу на руки,  
Дівочі сни твої беріг,  
І мрів, що ти життя перейдеш  
З душею білою, як сніг.

Та помутніли чисті води,  
З рук твоїх випало весло,  
Життя на каламутних хвилях  
Тебе в болото занесло...

\*\*\*

Джерело: Цифрова Українська Бібліотека.